

[PRZYŃĘCIĆ *vb pf*

inf przynęcić.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII(XVIII) w.

1. *Skłonić do czegoś, zachęcić [kogo do czego]:*

Ze zdaniem dopełnieniowym: racz [wkmść] sprawiedliwości ludzkiej dojrzeć, sam sądów swych nie omieszkiwać i te, na których należą, do tego przynęcić, aby ich pilnowali, a urzędów swoich powinowactwa pełnili. Mowy 150.

2. *Skłonić do pozostania na miejscu, sprawić, aby coś nie opuściło danego miejsca: Pczoły/ iáko przynęcić SienHerb B#3c. [Cf Też pczoły záchowawa [włoski koper] w vloch/ iże nigdziey nie poleczą [!] z onego vlá SienHerb 64b.]*

Formacje współrdzenne cf NĘCIĆ.

Cf PRZYŃĘCONY

ZCh